

[Ove Jensen]

Fremskridtspartiet finder ikke, det er rimeligt at indføre denne nye beskatning ved førstegangsafståelse af ejerlejligheder, og derfor vil vi stemme imod lovforslaget.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Hr. Thoft har meget omhyggeligt fremhævet forskellen mellem SFs forslag og det lovforslag, der ligger på bordet i dag, og det skal han da bestemt ikke have nogen som helst utak for.

Dette forslag er netop, som det blev sagt af fru Birthe Rønn Hornbech, udtryk for en balance, og jeg er derfor glad for den tilslutning, forslaget har fået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og kildeskatteloven. (Begrænsning af fradragsret for lønmodtagerudgifter og visse konsekvensændringer som følge af skattereformen).

(Fremsat 12/2 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

Socialdemokratiet kan naturligvis også støtte dette lovforslag, der er en del af skatteaftalen, men jeg vil godt knytte et par enkelte bemærkninger til indholdet, der ligesom falder i to væsentlige dele.

Den ene er, at vi får præciseret, hvordan forskellige typer af lønmodtagerudgifter skal behandles. Forligets hovedpunkt er jo, at

man skal prøve at få flyttet de faktiske udgifter, som en lønmodtager måtte have i forbindelse med arbejdets udførelse, over til en refusion af de faktiske udgifter hos arbejdsgiveren og helt uden om lønmodtagerens egen selvangivelse. Det samler kontrollen, og det forenkler nogle ting i forhold til lønmodtagerligningen, som vi lægger vægt på bliver forenklet og efterhånden helt kan automatiseres.

Men med dette lovforslag laver man jo en afgrænsning, hvor vi på ganske enkelte områder bevarer en mulighed for, at arbejdsgivere, det være sig offentlige eller private, uden om lønmodtagerens egen indkomstopgørelse og uden skattemæssige konsekvenser for lønmodtageren kan give godtgørelse for rejse- og befordringsudgifter af forskellig art. Det tror jeg også er en hensigtsmæssig løsning og afgrænsning.

For det første ville det ikke have været særlig hensigtsmæssigt, hvis den lønmodtager, der bruger sin egen bil til kørsel i arbejdsgivers tjeneste, skulle til at lave et egentligt regnskab for bilen. Det må være nok, at der kan leveres en kilometeropgørelse og så gives en skattefri godtgørelse pr. km fra arbejdsgiveren. Men derudover har man altså også på nogle områder accepteret disse standardbeløb for forætning og overnatning. Det tror vi også er den mest praktiske løsning, så det er en nyttig afklaring, der er sket med dette lovforslag.

Den anden del af lovforslaget er en af adskillige konsekvensrettelser i forhold til love, vi allerede har debatteret her i tinget ved første behandling, og som er ved at være færdigbehandlet i skatte- og afgiftsudvalget, men der er nok grund til at fremhæve et enkelt hovedpunkt. Det er jo en konsekvens af skattereformaftalen, at det, man har karakteriseret som så vældig kompliceret i forbindelse med ægtefællereglerne, falder væk af sig selv, for mere end 85 pct. med det samme og for resten i løbet af en 1-2-3-årig overgangsperiode, fordi vi får behandlet kapitalindkomsterne og kapitaludgifterne ens - og det er jo for den typiske danske familie helt overvejende kapitaludgifter, altså renteudgifter - uanset hvordan de placeres af ægtefællerne på henholdsvis mandens og konens selvangivelse. Dermed får vi ikke nogen form for ligningsmæssigt eller provenumæssigt problem tilbage, hvor vi kan være nødt til at